

Отже, на прикладі організації Міжнародного форуму католицької акції, можна стверджувати, що релігійні організації необхідні на міжнародній арені, адже вони можуть впливати на громадську думку, і навіть формувати її, впливати на суспільство та інших суб'єктів політики. Також, ці організації активно виступають у вирішенні важливих міжнародно-політичних питань. Завдяки налагодженню зв'язку з міжурядовими організаціями, мають вплив на світові політичні процеси. Релігійні організації формують нові норми міжнародного права. Такі організації можуть виступати істотним функціональним фактором, який сприяє взаємодії різних суб'єктів політичного процесу, зокрема й на міжнародному рівні.

Література:

1. Малышева Д. Религиозный фактор в вооруженных конфликтах современности / Д. Малышева. – М.: Наука, 1999. – 142 с.
2. Міжнародний форум католицької акції. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://www.laityugcc.org.ua/mirjanski-organizaciji-katolickoji-cerkvi/articles/mizhnarodnij-forum-katolickoji-akciji.html>.

Котова Ольга
*студентка спеціальності «Міжнародні відносини»
Національного університету «Львівська політехніка»*

«КАРПАТСЬКИЙ ЄВРОРЕГІОН» ЯК ФОРМА ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ З ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ

Європейський вектор залишається пріоритетним напрямом зовнішньої політики України. Співпраця із країнами ЄС сприяє реформуванню політичних інститутів на всіх рівнях, демократизації, входженню нашої держави до європейської

системи безпеки, вдосконаленню соціальної й економічної систем та сфери захисту прав людини, формуванню сучасної моделі ринкової економіки, закріпленню міжнародного образу країни як конкурентоспроможної та інвестиційно привабливої. Важливу роль відіграє і транскордонне співробітництво в рамках семи єврорегіонів: «Карпати», «Буг», «Нижній Дунай», «Верхній Прут», «Донбас», «Дністер», «Чорноморський єврорегіон».

Функціонування Карпатського єврорегіону є важливою сполучною ланкою міждержавної міжрегіональної співпраці п'яти країн у різних сферах, зокрема, у галузі культури, освіти, науки.

Міжнародну Асоціацію «Карпатський Єврорегіон» створено 14 лютого 1993 року у м. Дебрецені (Угорщина) міністрами закордонних справ України, Польщі та Угорщини підписанням Декларації про співробітництво населення, яке проживає в Карпатському регіоні [4]. Наразі Карпатський Єврорегіон є одним із найбільших на Європейському субконтиненті, його площа – 154 тис. км кв., кількість населення перевищує 16 млн. осіб.

Сьогодні до складу Карпатського Єврорегіону входить 19 територіально-адміністративних одиниць прикордонних регіонів Польщі (Підкарпатське воєводство), Румунії (округи Сату Маре, Марамуреш, Бігор, Сучава, Зілаг, Ботошані і Харгіта), Словаччини (Пряшівський та Кошіцький краї), України (Закарпатська, Львівська, Івано-Франківська та Чернівецька області) і Угорщини (області Боршод-Абауй-Земплейн, Гайду-Бігар, Гевеш, Яс-Надькун-Солнок, Саболч-Сатмар-Берег та міста з обласним статусом Ніредьгаза, Мішкольц, Дебрецен, Егер) [6].

Організаційно-інституційна структура Асоціації «Карпатський єврорегіон» включає Раду, Президію Ради, Голову ради, Міжнародний Секретаріат, Національні делегації, Постійних національних Представників держав-членів, Робочі Комісії. Відповідно до статуту організації, первинною метою

еврорегіону є покращення рівня життя населення, збереження миру, сприяння добросусідським відносинам, забезпечення прозорості кордонів та ін. Характерними ознаками Карпатського еврорегіону є дорадчий характер прийнятих рішень, власний бюджет, можливість за визначених умов припинити членство в Асоціації [4].

Співпраця в рамках Карпатського еврорегіону здійснюється в рамках законодавства ЄС і України. До головних законодавчих актів ЄС відносять: Європейська рамкова конвенція про транскордонне співробітництво між територіальними общинами та органами влади, Європейська хартія прикордонних і транскордонних регіонів та ін. Основними українськими законодавчими актами є Закон України «Про транскордонне співробітництво», а також Державні програми розвитку транскордонного співробітництва.

Для України еврорегіон «Карпати» є регіональною платформою на шляху інтеграції до європейської спільноти. Держава розвиває і зміцнює багатосторонній діалог з регіонами даної транскордонної організації, які вже понад 10 років є державами-членами Європейського Союзу (Угорщина, Польща, і Словаччина приєдналися в 2004 р., Румунія – в 2007 р.). Зокрема, саме за ініціативи України у 1995 р. була створена Асоціація університетів Карпатського Єврорегіону – інституційного майданчика для поглиблення кооперації академічних, освітніх та наукових інституцій країн-учасниць Карпатського Єврорегіону. У 2008 р. було засновано міжнародний туристичний маршрут «Карпатський Єврорегіон», реалізація якого сприяє розвитку туризму, сфери послуг, що надає стимули для розвитку місцевої економіки. Завершився проект «Мережа місцевого розвитку Карпатського Єврорегіону – можливості для України 2013–2014» [3].

На основі Карпатської конвенції міжрегіональне співробітництво розширило діапазон функцій еврорегіону, що стало основою для співпраці та координації регіональної

політики різних країн (у т. ч. у сфері співпраці місцевих громад, неурядових організацій, регіональних і національних урядів, ЄС та ООН).

Наразі пріоритетними напрямками міждержавного міжрегіонального співробітництва є управління земельними ресурсами, розвиток транспортно-логістичних мереж та інфраструктурних об'єктів; сприяння розвитку туризму, промисловості та енергетики, культури та освіти, захист навколишнього природного середовища, заощадливе використання природних ресурсів гірських територій тощо. Однак, поряд з позитивними тенденціями функціонування транскордонної організації існує хронічний дефіцит коштів та безсистемний характер фінансування проектів у межах Єврорегіону як з боку української сторони так і в системі європейського фінансування діяльності Карпатського Єврорегіону.

Отже, Карпатський регіон є важливим надбанням регіонів Центральної Європи, що об'єднали свої зусилля задля узгодженої проєвропейської політики, зміцнення багатосторонніх відносин на державному та місцевому рівнях у багатьох сферах. Належна інституційна та нормативно-правова база забезпечує регіонам рівноправне впровадження та реалізацію різноманітних ініціатив та проектів і безпосередньо допомагає Україні впевнено інтегруватися до Європи всупереч викликам часу.

Література:

1. Державна програма розвитку транскордонного співробітництва на 2007 – 2010 роки [Електронний ресурс] / Кабінет Міністрів України. – К., 2006. – 8с. – Режим доступу : <http://www.kmu.gov.ua/control/uk/cardnpd?docid=60690971>.
2. Закон України “Про транскордонне співробітництво” [Електронний ресурс] / Верховна рада України. – К., 2004. – 9 с. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1861-15>.
3. Мікула Н. Розвиток нових форм транскордонного співробітництва

- / Н. Мікула, Є. Матвеев // Економіст. – 2011. – № 5. – С. 20–23.
4. Мікула Н. Єврорегіони: досвід та перспективи [Текст] : моногр. / Н. Мікула. – Л. : ІРД НАН України, 2003. – 222 с.
 5. Семів Л. К. Освітні детермінанти та механізми формування й збереження соціально-демографічного потенціалу Карпатського регіону / Л. К. Семів // Регіональна економіка. – 2013. – № 1. – С. 82–89.
 6. Статут міжрегіональної організації “Карпатський єврорегіон” [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://euroregionkarpaty.com.ua/karpaty/2010-03-20-22-56-53/2010-03-21-01-00-05.html>.